

Apel: Mediji - otrov ili lijek?

Autor Administrator

...Mediji gaze ljudsko dostojanstvo, mediji su iznad društva mediji ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim centrima moći, mediji manipuliraju poluistinama, mediji potkopavao interese hrvatske države, mediji se služe s poluinformacijama i dezinformacijama...

http://mojsvijet.hr/images/docs/apel_u_svezi_medija.rtf

Mediji gaze ljudsko dostojanstvo, mediji su iznad društva mediji ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim centrima moći, mediji manipuliraju poluistinama, mediji potkopavao interese hrvatske države, mediji se služe s poluinformacijama i dezinformacijama, mediji ne odgovaraju za napisanu riječ, mediji sustavno rade na devalvaciji vrijednosti Domovinskog rata, na kompromitaciji tradicionalnih nacionalnih vrijednosti – obitelji, države, Crkve, vjere....

Ovo je samo manji dio tvrdnji iz apela koji je pred nećakom od godine dana upućen javnosti i potpisan od velikog broja hrvatskih uglednika. Kako se od tada u našem društvu malo toga promijenilo (osim garniture na vlasti), a pod pretpostavkom da ga mnogi kao ni mi nisu imali priliku ranije pročitati, ovdje donosimo cijeli tekst.

Uz prihvaćanje ocjene stanja i podršku nastojanjima da se nećak poduzme kako bi se ono promijenilo, evo i kratkog osvrta s naše strane. Iako je apelom sve jasno istaknuto, nakon čitanja ostaje dojam nemoći i beznađa. Kao da su neke

mraène sile ovladale svime, da se tu više ništa ne može promijeniti, da je sve konaèno, da smo bespomoæni. A, valjda, ipak, neæe biti tako. Zar nije bilo i gorih vremena, zar smo zaboravili na ono “svaka sila za vremena”, ili „nigdar ni bilo da nekak nije bilo“.

Mediji sami po sebi, kao sredstvo, mogu biti i dobri i loši, ovisno u èijim su rukama, tko njima upravlja; mogu biti i lijek i otrov. Nema nam druge nego ne odustajati od nastojanja da se ostvari kakva takva kontrola nad njima i od pouèavanja naroda da se zna èuvati od otrova, da ne konzumira otrov koji im se servira. Sada se èini nemoguæim, ali ne mora biti tako. Mogli bi se ugledati u druge, kao i mi male narode, npr. Židove, koji to znaju. Kojima se ni sluèajno ne može dogoditi da zanemare opæi i domoljubni princip ili interes za raèun pojedinaènog, grupnog, ili bilo kakvog drugog. Oni su ovladali lekcijom i uspevaju opstati i razvijati se u svakom pogledu unatoè nepovoljnom okruženju.

Moramo imati više vjere u vlastite snage i više odvažnosti. Ako stoji teza da imamo posla s tako moænim ne prijateljem koji rafinirano razara sve što nam je vrijedno i sveto, koji nas dijeli i svaða, polagano vodi u dužnièko ropstvo cijeli narod, onda nema drugoga izbora nego osmisliti isto takvu obranu, dovoljno sofisticiranu, dovoljno efikasnu, na svim razinama i svim frontovima. U našem narodu sigurno ima dovoljno potencijala za to. Ako smo bili u stanju pobijediti u ratu, onda moramo nauèiti kako živjeti kao èasni i slobodni ljudi u miru.

Kako to ostvariti i tko bi se s time trebao nositi – pitanja su za sve one koji misle da znaju i mogu, bez obzira gdje su, u domovini ili izvan nje - u dijaspori. Zasigurno ih ima dosta i meðu potpisnicima apela.

Ur.